

запазенитѣ писма отъ нашия писателъ, които не оставатъ мѣсто за двоумѣние, че положението слѣдъ юлий 1875. година е било много по-критическо, отколкото онова въ Браила и другадѣ. Слѣднитѣ 2—3 писма рисуватъ крайноститѣ, въ които се е мяткалъ Ботйовъ, за да излѣзе изъ материалнитѣ затруднения:

1. „Добрий бае Демитре! Въ писмото ви до Славковъ прочетохъ нѣколко реда, съ които го питате, ще мога ли да платя полицата на 12. декември, какво ще да правя съ вѣстникътъ и кога ще да платя вашитѣ 500 франка. Азъ съмъ твърдѣ благодаренъ, че се интересувате така много отъ моето положение, затова, ако и да не писахте на мене, а на Славкова — за длъжностъ счетохъ да ви отговоря. Вие ми направихте такова добро съ вашата гаранция и съ вашитѣ 500 франка, щото азъ никога не ще си позволя да ви турна въ затруднение, както съ посрѣщането на полицитѣ, така и съ плащането на вашитѣ пари. За полицата азъ имамъ вече 50 наполеона и до 12. декември ще да мога да намѣря още $12\frac{1}{2}$, слѣдователно, отъ тая страна бждете спокойни. Колкото за вашитѣ пари, щомъ посрѣщна първия кжшъ слѣдъ нѣколко деня ще да ви изпровода чрѣзъ Кирила (братъ ми) баремъ половината пари, а за остатъка ще се моля да ме почакате до края на януари, т. е. — още единъ мѣсецъ отъ вадето на полицата. Това сега мога да направя, за да отговоря на добринитѣ, които ми направихте. А вие ако виждате тая възможностъ за несъстоятелна, т. е. — ако ви е страхъ, че азъ не ще мога да заплатя нито полицитѣ, нито вашитѣ пари, то има лѣкъ за това: вие можете да си вдигнете гаран-

отглади! Споредъ нашитѣ свѣдѣния, надраскалъ Ботйовъ горѣпоменатия календаръ, гудилъ едно клише и стихотворението за Хаджи Димитъръ, и заповѣдалъ на хжшоветѣ да въртятъ машината. Вземете, продавайте и яште гладници съ гладници — били думитѣ, които поетътъ отправилъ къмъ тѣхъ.